

Ибарске

ИВАРСКЕ НОВОСТИ

25 - V - 1956
КРАЉЕВО
*
БРОЈ 154
ГОДИНА IV
*
ПРИМЕРАК
10 ДИНАРА

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА КРАЉЕВАЧКОГ СРЕЗА

У овом броју:

- Поводом рођендана друга Тита
- Завршена је прослава ЈРВ
- Да буде боље-из рудника Тавник
- Са скупштине 33 у Драгосињцима
- Белешка из Годачнице
- Среска смотра КПД
- Прича Ибарских новости
- Занимљивости
- Спортски живот
- Кроз град

СВАКА ГОДИНА ТИТОВОГ ЖИВОТА ЈЕ ГОДИНА НАШИХ УСПЕХА

Рођендан друга Тита није само дан кога се сећамо да бисмо честитали и пожелели му да живи још дуго, већ је то дан када се сећамо свих наших победа извојеваних на пољу социјалистичке изградње. И свака година Титовог живота је година наших успеха. Име друга Тита одавно је у нашој земљи постало синоним за социјализам и наш прогрес, данас његово име постоје појам за мир и борбу за очување мира међу народима.

У гњеву револуционарне борбе са првим данима Комунистичке партије и Тито је почео свој пут. И читав његов пут је пут човека који је испред себе имао само идеале великих класика марксизма и будућности пролетаријата. И у току рата и пре њега, а нарочито у току борбе за изградњу, личности друга Тита је постала, како су се скоро француски новинари изразили, једна од најмаркантнијих личности нашега доба. И ради тога смо и ми поносни заједно са Титом на успехе које смо постигли; на углед који је наша земља извојевала боревима се за принципе који нас савлађују у ред првоборца за мир и ради тога и Титов рођендан преславља свечаност у којој уживамо и ми заједно са њиме.

Када на сездесет и че-

тврши рођендан друга Тита, свих грађана широм Југославије од Триглава до Ђев-њелије, осетиће и он, наш велики друг и пријатељ Тито, колико је искрена жељом народа Југославије да

још дуго година, на челу наших народа, живи и дела наш велики друг и пријатељ Тито. Његов рођендан слави-мо и поздрављамо га све-

сни да са њим заједно преслављамо снагу која ће у борби за мир међу народима и изградњу социјализма успети да извојује победу.

НАЈМИЛИЈИ ДАН У МОМ ЖИВОТУ

— Писмо војника Ташић Светомира —

Као и сваки други тако и ја, имао сам у своме животу до сада лепих доживљаја, али један од њих далеко отскаче од осталих а то је дан кад сам видео друга Тита.

Много се причало међу нама о доласку друга Тита у Карловац на дан ослобођења НР Хрватске. За мене је то некако било невероватно јер бити у близини и видети човека о коме се у Југославији и свуда у свету толико прича, није баш једноставна ствар.

Мало касније смо сазнали да ћемо бити почасни батаљон друга Тита. То нас је посебно одушевило.

Дошао је и тај дан, 27 јули 1955 године. Са свих страна сливале су се колоне народа а пољана где ће се одржати прослава била је пуна. Заставе се вију, избацују се пароле, непрекидно се кличе другу Титу и са нестрпљењем се очекује његова појава.

Почасни батаљон је постројен. Захваљујући висини налазимо се у средини

строја. Одједном, сви погледу су сконцентрисани на једну страну. Чује се шапат.... У тишини одјекују акорди химне а затим пада команда: „Почасни поздрав на лево!“ Брзо сам окренуо главу и угледао Тита. Био сам „радостан као дете али се нисам заборавио.... Војничким поздравом и погледом пратио сам друга Тита који се по обиласку нашег батаљона упутио на свечено украшену трибину са које је поздравио народ овога краја и говорио о Народно ослободилачкој борби.

Овај дан се дубоко утиснуо у моја сећања и увек ћу га се са радошћу и поносом сећати.

ПРИВРЕДНИ ЖИВОТ

Друг Едвард Кардељ, потпретседник Савезног извршног већа, одржао је говор на Другом пленуму Главног задружног савеза ФНРЈ.

Друг Кардељ је говорио о задацима наше задружне политике.

У идућем броју доносимо изводе из говора.

МАГНОХРОМ ПОВЕЋАВА ИЗВОЗ

Овогодишње обавезе Магнохрома према Друштвеном пљаву упућују овај млади, али искусни колектив, на нова прегнућа за повећање и робовишње производње и обезбеђење тржишта. У току године колектив треба да произведе око 60.000 тона синтермагнезита, за 15. тона више него у прошлој години.

Производња у овом колективу је стално у порасту. На почетку овог године, 1953 године, колектив је произвео просечно по сваком раднику 93 тоне, у 1954 години 101 тону, прошле године 107 тона а за ову годину је планирана производња од 111 тона производа по сваком раднику. Својим квалитетним производима Магнохром је придобио укус потражња на тржиштима у САД, Канади, шведској, Белгији, Немачкој, Швајцарској, Италији, Румунији, Бугарској, Мађарској, Пољској, Финској и Јужној Африци а откритије је успостављен контакт и са Индијом.

Да би се сачувао стечени углед купца и пронашла нова тржишта, колектив Магнохрома открива могућност за свој даљи и бржи просперитет. У току ове године предвиђено је повећање извоза синтермагнезита на страна тржишта за 20 одсто према прошлој години, док ће се извоз опека повећати за четири пута. Ово повећање производње и извоза на страна тржишта треба да се постигне и поред тога што ће ове године само 86 одсто капацитета бити употребљено, а када се идуће године пуне у рад сви изградњени капацитети—Магнохром ће произвести 75.000 тона синтермагнезита годишње.

У Магнохрому се много очекује од скорашњег пуштања у рад погона тунелских пећи у који треба да се поставе још неки уређаји. Када овај погон почне производњу, а то ће бити најкадје кроз два месеца, колектив ће

увостручити контингент годишње производње базичних опека који ће износити око 28.000 тона. Пуштањем у рад погона тунелских пећи убрзаће се и производња силика-опека. Пул капацитет производње силика-опека износиће 10.000 тона годишње а већ у идућој години Магнохром ће ослободити нашу земљу од увоза овог производа неопходно потребног у црној металургији, хемиској индустрији и селектометалургији.

Колектив је у циљу побољшања квалитета и повећања асортимана завео употребу модерних инструмената за контролу производње и ојачао истраживачко-истраживачки кадар. Неки изменама технолошког процеса производње настоји се да се досадашње искоришћавање хромне руде повећа од 45 на 60 до 70 одсто и тиме смањи отпад који сада нема примене. Годишња уштеда ће се постати у вредности од 60 до 100 милиона динара. Од једне тоне хромне руде добија се сада 450 килограма корисне материје а после реконструкције, коју би требало извршити, могло би се добити до 700 килограма. Уложена средства би се исплатила за свега годину дана, али се сада поставља проблем обезбеђења око 50 милиона динара инвестиције.

Озбиљна мера коју сада предузима колектив Магнохрома је проучавање могућности за производњу такзованих „хром-магнезитних“ опека од хромних руда које ће се отсад користити не само из рудника „Деве“ са Космета и „Радуже“ из Македоније, већ из неких локалних налазишта у краљевачком и чачанском срезу. Веома актуелно питање које се ових дана налази на дневном реду Магнохрома и чијим решењем ће се знатно утицати на опште побољшање рада и већу производњу је увођење система премија.

КРАЉЕВО ЈЕ СВЕЧАНО ДОЧЕКАЛО И ИСПРАТИЛО ТИТОВУ ШТАФЕТУ

Већ у подневним часовима на Тргу маршала Тита се осећала живост. Трибина на којој ће представници масовних организација, органа народних власти и Армије дочекавши носиоце штафете привлачили је пажњу а заставе по улицама и на Тргу су говориле о празнику.

У заказано време су почеле да стижу прве штафете. Из села, родних колектива и спортистичких друштва стизале су групе носилаца и штафете су дочекиване аилаузом од присућних грађана који су у својој радозналости користили и сименик а по неки и високу зграду „Каблара“ на Тргу маршала Тита. Велики број грађана дочекао је и испратио штафету НР Македоније преко које народ брашке републике шаље своје поздраве другу Титу поводом 64 рођендана и шопиле жеље. Штафету Македоније је примио

председник Народног одбора грађанске општине друг Суша Стеван. Штафети ЈНА примео је од носилаца командант место, поштованик Драган Машић. Присућне грађане су поздравили Суша

Стеван и представник ЈНА. Штафете су преноћиле у Краљеву а сушрадан су надали месно, поштованик Драган Машић. Присућне грађане су поздравили Суша

фете из града и среза као и спортистичких друштва, као ранијих година, имао је част да понесе по неколико стопина мешара писмо у коме радни колективи, грађани наших села поздрављају вољеног Тита и шаљу му жеље за дуг живот на срећу наших народа и социјализма.

У ношењу штафете су нарочито имбонвали чланови ДТВ „Партизан“ који су овом чину знали да поклоне заслужену пажњу и могу са се стране да служе за пример осталим спортистичким колективима у граду и срезу.

Испраћена од многих грађана штафета је наставила свој пут и доћи ће до друга Тита, који ће и овом приликом осетиће колико љубави и захвалности гаје народи Југославије према њему и социјалистичкој изградњи.

СА ПРОШЛОГОДИШЊЕГ ДОЧЕКА ТИТОВЕ ШТАФЕТЕ

Ефикасније и строжије поступати са прекршиоцима

Мере које предузима санитарна инспекција нису за све људе популарне, али оне имају задатак да заштите грађане. И овога пута Санитарна инспекција је интервенисала правилно и заштитила нас од евентуалних последица, али би било добро кад би и органи власти ефикасније и строжије поступали са овим прекршиоцима.

Село Лукавац добило електрично светло

Скоро су у селу Лукавцу, на територији општине Самаица, уз незнатну помоћ Општинског одбора, грађани овога села успели да заврше електрификацију. На састанцима одређено је колико ко од грађана треба да учини на електрификацији. Немогуће је описати радост грађана што им је акција уродила плодом јер ово мало село је занта успешно извршило један од најважнијих задатака добровољним радом грађана. Можда је разлог њиховог успеха у добро организованом конференцијам на којима је подробно дискутовано о свему.

Јубилеј старог револуционара

Ових дана прославио је педесетогодишњицу свој револуционарног рада друг Јуро Салај, председник Централног Већа ССЈ. На слици: Моша Пијаде предаје поклона слављенику — портрета друга Салаја, који је сликао у зајвору сире Југославије.

Београд

СА ПЛЕНУМА СОЦИЈАЛИСТИЧКОГ САВЕЗА РАДНОГ НАРОДА СРБИЈЕ

У закључцима и реферату који је поднео друг Драги Стаменковић о проблемима друштвеног самоуправљања у Србији, види се улога Социјалистичког савеза у настојању да се усаврши механизам друштвеног управљања код нас. Чињеница је да данас органи различитог управљања управљају предузећем и да предузећа имају великих успеха, а за шест година од како делују органи различитог самоуправљања, са резултатима рада можемо бити задовољни. Завршавајући Пленум друг Петар Стаменић је указао на потребу још већег ангажовања Социјалистичког савеза на дељем развијању система друштвеног управљања.

Загреб

НА ПЛЕНУМУ ЦК ОМЛАДИНЕ ХРВАТСКЕ ГОВОРИО ДРУГ БАКАРИЋ

О актуелним проблемима Народне омладине говорио је у свом реферату Иво Бојанић. Он је указао на важност материјала са Шестог пленума ЦК СКЈ и потребу њихове разраде. Поред осталих у дискусији је учествовао и друг Владимир Бакарић а на крају су изнети закључци ЦК Народне омладине Југославије који су одржати у Београду.

Москва

ЗАВРШЕНА ПОСЕТА ГИЈА МОЛЕА СОВЈЕТСКОМ САВЕЗУ

Француски премијер, који је на позив совјетске владе посетио Москву и водио разговоре са највишим совјетским руководиоцима, вратио се у Француску. Судећи по коментарима стране и наше штампе који су поводом ових разговора давани, може се закључити да су и ови разговори, као и многи који су на политичкој арени вођени, довели до знатно смиривања. Уосталом ако ништа друго а оно уверење које је обострано констатовано да СССР и Француска могу допринети споразумљивој међу народима је доста да се убудуће са мало више оптимизма гледа на догађаје који ће доћи.

СВЕЧАНО ЈЕ ПРОСЛАВЉЕН ДАН ВАЗДУХОПЛОВСТВА

И ове године припадници ЈРВ су дочекали свој дан - 21 мај - са великим победама на свим пољима своје врло широке делатности. Ваздухопловни гарнизон Краљево је, такође, у склопу се делатности корачао раме уз раме са осталим ваздухопловним гарнизонима и у великој мери допринео да борбена готовост овога вида наше Армије буде још већа.

Да би са грађанство нашега града упознало са техничким достигнућима која се користе у нашем Ратном ваздухопловству, гарнизон је организовао изложбу на тргу маршала Тита. Поред тога ваздухопловни гарнизон су посетили ученици школе са територије града. Интересантан је био сусрет тих младих људи са животом и радом гарнизона. Не могуће је раније да дознају било шта

и девојчице јер и оне би биле добри ваздухопловци. Ретко када је трг Маршала

сеткоце најбоље говоре странице књиге запажања. Друг Даговић пише - „лепо, вредно

Једриличари на старту

Тита био жив као у данима изложбе. За три дана трајања изложбе је посетило преко 12000 посетиоца из града и околних. Занимљив је био сусрет наших грађана са техником коју примењује ЈРВ. Једна старица, у пратњи своје вћери, рече: „Синко, нисам скоро две године изашла из куће, али, ето, данас изиђох да посетим изложбу. Колики је утисак оставила ова изложба на по-

и јако корисно видети да би се могли упознати са веома квалитетним толико испора за наш безбеднији живот“. Или „прећи 20 километара пешине да посетим ову изложбу било је доста заморно, али тај замор је нестало када сам видео део онога чиме располаже наше ваздухопловство“ написао је један омладинац.

Кап. I кл. Миша Јовановић и Миша Перовић

После успешог лета

УСПЕХ АЕРО-КЛУБА

У сарадњи са ЈРВ, Аеро клуб „Фрањо Клуз“ из Кра-

љава организовао је на Тргу Маршала Тита велику ваздухопловну изложбу.

Трепча евоцирала успомену на велики штрајк рудара 1936 г.

— Свечаној академији присуствовали и преживели штрајкачи —

Рудари Трепче свечано су прославили дан када су 1936 године рудари са овога рудника подигли штрајк да би заштитили себе и своје породице од експлоатације и поправили своје тешко стање. После двадесет го-

дина, у Трепчи је одржана свечана академија у дому културе на Старом Тргу. Академији су поред рудара присуствовали гости и они који су преживели велики штрајк пре двадесет година. Међу преживелима су

запажени Станко Станковић и Миленко Новаковић које су присутни рудари поздравили аплаузом. Иначе читава прослава имала је за циљ да евоцира успомене из овог времена рудара Трепче.

ИЗ књиге утисака се види да је омладина нарочито задовољна овом изложбом, што ће вероватно утицати на прилив нових чланова.

Београд

БРАЗИЛИЈАНСКА ПАРЛАМЕНТАРНА ДЕЛЕГАЦИЈА У НАШОЈ ЗЕМЉИ

Од пре неколико дана у нашој земљи се налази парламентарна делегација Бразилије. У низу делегација које посећују нашу земљу и ова из далеке Бразилије ће допринети према речима друга Моше Пијаде, председника Народне скупштине, развијању пријатељских односа између две земље и учвршћењу мира у свету.

Бон

ЗАВРШЕНА ПОСЕТА СВЕТОЗАРА ВУКМАНОВИЋА ЗАПАДНОЈ НЕМАЧКОЈ

После разговора које је водио са немачким руководиоцима и обишао низ градова друг Вукмановић се вратио у Југославију. Разговори који су вођени довели су користу за јачање економских односа између две земље који су били поремећени, како се каже у једном билтену Социјалистичке странке Немачке, јер је извоз Немачке у Југославију опко. Међутим створени су услови за јачање тих односа у будуће.

Лондон

КИПАРСКО ПИТАЊЕ ЈОШ УВЕК НЕ РЕШЕНО

Сукоб Велике Британије и Грчке о случају Кипра већ је узео размере тако да је познат и у последње време привлачи пажњу скоро свих политичких кругова. Међутим и поред тога што се о њему комитарише, до сада није скоро ништа учињено на његовом решењу које треба да усаглаши и ради смиривања ситуације уопште и ради регулисања односа између Велике Британије и Грчке који ће се, у колико се ово питање не реши, сигурно погоршати.

УОЧИ ДАНА БОРЦА

У партизанском маршу узеће учешће велики број грађана

На последњем Пленуму Среског одбора Савеза бораца одлучено је о неким појединостима марша који се организује у част Дана борца, и устанка у Србији. По замисли Среског одбора Савеза бораца, три дела овога одреда који ће рази сећања на прве дане устанка, носити име Одред „Јове Курсуле“ са три разне стране учествовати у овом маршу. Предвиђа се да учествују чланови организације СБ из Краљева и још неких околних села. Други део би чинили учесници из Врњачке Бање и општине Врњаци као и неких села која гравитирају овим двема општинама а трећи део одреда ће чинити Другови из бив. Среза студеничког а то је из Рашке, Баљевца и Ушће, разуме се не искључујући и оне који се из околних села придруже учесницима. Зборно место за Краљево биће мали

парк код Окружног суда, за Врњачку Бању код топле воде а за другове из Рашке — Баљевац. Први део одреда кретаће се у правцу Рибница - Метикоши - Гава - Црни Врх - Добра Вода. Други део се кретаће: Рашовка - Добра Вода и трећи Ушће. Два дана марша биће испуњена обилним програмима. Нарочита пажња ће бити посвећена евоцирању успомена из 1941 године о којима неговорити преживели борци. Поред овога предвиђају се митинзи и импровизован напад на Ушће као успомена на напад извршен 1941 године на истом месту. Сва села која се налазе на територији којом ће се одред кретаће биће обухваћена овом прославом. Иначе се предвиђа да читаво руководство одреда и његово устројство буде изведено онако како је било у

устаничким данима 1941 године. За време кретања одреда одржаваће се радио веза са Краљевом где ће такође бити одржан митинг на тргу маршала Тита. У свим организацијама Савеза бораца које се налазе на територији кретања одреда и у оним које су удаљеније, дискутује се о учешћу грађана.

Да буде боље...

ИЗ РУДНИКА ТАВНИК

... Кад су на овом земљишту биле велике прашуме, то је било у плиоцену, владала су ветрови под којим су се снажним налетима рушила стабла... Тај процес је почео пре неколико десетина милиона година. Стабла су падала у воду а изнад њих се таложно муљ и под јаким притиском без присуства ваздуха, стварало се длањањим угљем у Тавнику, отприлике 10-15.000.000 година, пре него што је човек, осетивши његову корист, почео да га употребљава.

А и данас, кад се човек приближи месту где се у Тавнику види руда и угља између зеленила скривени торањ и неколико зграда, које као до су се згрчале у овој малој удолици, не добија се претстава о руднику. Јер све што је овде учињено од 1947. године, кад је погрешно одређено место садржаја рудника, није учинило да ово место битно измени свој изглед. За ово највећу кривицу носе они који су водили бригу о руднику или боље речено они који су добијали плате да би мислили о њему... Све је овде примитивно и ситно и не ретко рудар ће вам са горчивом говорити о времену кад је могао много што да се учини у овом руднику...

за које је обезбеђен кредит, доказати постојање угљених супстанци у количини од 40.000.000 тона.

Ако имамо у виду да је квалитетна вредност ове руде око 3500 калорија; да руда има свега 1% сумпора; да се количина пенела креће око 12% онда проблем плазмана руде се не поставља. Ово, у толико пре, што угљак у Тавника гори високим пламеном, може да се меша са другим угљем, не остављајући, нема загађења итд. Уосталом, длањањем произвођача од 130 тона дневно увек је излазила плазма. ЈДЖ су узимала 100 тона а 30 тона угља су узимала домаћинства и предузећа...

Да сви мислимо...

Судећи по овоме, перспективе рудника нису тако мале. Истина, оно што је до сада учињено је скромно али може да буде боље. То верују сви на руднику али треба пре тога решити низ питања. Дирекција се мора приближити руднику, јер њен положај у Адранима на двадесетак километара далеко од рудника је немогућ. Већ дуже времена се говори о њеном премештају у Лађевице али време пролази и радници чак и за болесничку листу морају да иду у Адрани... Затим, питање мале колоније у којој би становали рудари, јер свађања два собачка заиста не личе на станове. Треба извршити најужују механизацју, уредити пут... За ово су тражили зајам и кад би то добила повећали би производњу на 200 тона дневно.

Добро сам утисак да колектив и сви они који раде на руднику нису довољно упознати са пословима на руднику. Неки кажу да ни сам колектив није показивао

воље да сазна нешто више о томе. Други опет кажу да две године вије колектив добио извештај о раду предузећа. Можда се варам, али ако је тачно да две године

колективу на руднику органи самоуправљања нису позволили рачуна, онда је јасно да што пре ово треба исправити. Јер давно је прошло време кад су сељаци из Тавника вукали из потока испод Бојовца, угљак на воловским колима. За нама је скоро давно и 1947. године када је рудник основан а ни једна машина из фабрике није купљена до сада изузев електромотора, каже Буrowић, који се налази на руднику од времена кад је основан.

Пословођа рудника био је нешто љут. Градио је доста, али оно што ми је рекао своди се на пренебрегавање дужности и улоге органа друштвеног управљања у односу на колектив. Можда би и другови из Среског синдикатног већа мо-

гли да помогну?... Но у сваком случају ово што сам чуо је позитивно јер говори о томе да људи знају и осећају шта им фали.

Они ће сигурно ово исправити јер од 25 радника, који су руком вадили угљак на светло дана, како прича радник Зуковић, број је нарастао на 170. Сада су на дубини од осамдесет метара изукрштали брдо холмича чија је дужина преко један километар а биће их више...

Белешка из Годачице

ИМА ЛИ ГА?

Тридесетак километара од Краљева у долини Гледичке реке, лежи село Годачица за које се ретко чује а и ако се чује то није онако како би могло и требало да буде. Још док се иде ка селу, запажа се нешто што не служи на част његовим грађанима. Путевима ка селу жубори вода и због тога неколико стотина стаза преко зиратне земље користе пешаци за прилаз ка селу. Запрежним и осталим возилима је скоро немогуће проћи. И нехотице се пролазник пита: зар кад велики број села у нашем селу решава самодоприносом и радним акцијама ССРНа ова питања, у овом селу нема снаге која би покренула становнике на ово? Зар организација Социјалистичког савеза и друге масовне организације не мисле да је то и њихова дужност?

Зар становницима Годачице не смета што немају мост на реци? Кажу да се неколико пута до сада о овоме расправљало на састанцима али није ништа предузето. Грађа за мост је ту прируци али „нема ко“ да организује посао. Да ли нема пита се онај који дође у ово село које по спољашњем изгледу привлачи и у коме се човек може пријатно да осећа.

Знам колико су радни људи у другим селима учинили на оправци путева, школа, изградњи задружних домова итд. А осмогодишња школа у Годачици чека да се испуне обећања која су дали њени грађани. Грађани чија деца иду у школу обећали су своју помоћ аил своје обећање нису испунили.

И много још што шта на-

Баш ради тога да би било више ходника, да би на светло дана изашло што више угља, да би људима на руднику било боље, треба што пре објединити рад читавог колектива, дирекцију приближити руднику и што више обавештавати људе о ситуацији у предузећу, заради неуспеху, тешкоћама, јер кад се покрену људи и кад сви заједно мисле о напретку предузећа и ово време кад пишем ове редове убрзо ће бити прошлост, као и 1947, као и 1936 и као плаошен у коме се стварало тавнички угљак, да би смо га користили ми у социјализму... М. Поповић

Наслаге су довољне...

О наслагама ми је говорио врх. Божић. Руда почиње своје припремање од Бреснице па иде на Тавник, Лађевице — Цветке и Милочаје и простире се све до Краљева. Обзиром да се слични издаци налазе и у Самилцима, Горичицима и Буковици, мисли се да наслаге изу испод Западне Мораве али њихова количина није тачно утврђена. На дужини од 14 километара, међутим, зна се да руда чине резерве од око 10.000.000 тона али са 99% сигурности може се тврдити да ће се дубинским бушењем још у току ове године,

Задругари у Драгосињцима одржали годишњу скупштину

Скупштина као највиши орган задруге треба да буде припремана унапред од стране постојећих организација у селу, заједно са одбором власти. У овим селима где се то не чини, стање задруге никада неће бити добро. Из овога јасно произилази, да од припреме и рада скупштине зависи каква ће бити нови управни одбор, а од управног одбора-каква ће бити задруга. Да је ово тачно, показује нам резултат рада управног одбора ове задруге. Прошле године преа скупштину се нијелавна организација није позабавила по питању избора људи у задругу. Кад је дошло дав да се одржава скупштина, задругари су дошли, радно се по убочијањем дневном реду и кад се дошло ва тачку дневног реда: Избор новог управног одбора, почело је предлагати. Предлагања су обично не проучена, те као таква, обзиром на то да људи стоје на ливања незамерана са људима,

буду и усвојена. Због оваквог рада скупштине, ми данас имамо овакву слику задруге:

Укупна остварена добит у току године износила око 72.000 динара, од чега отпала на добит из пољопривредне производње око 62.000 динара, док добит од 10.000 динара отпала на трговину индустријском робом, на трговину пољопривредних производа и крчму.

На први поглед ова добит нам показује да је нешто и рађено, али кад знамо да је задруга појосила око 18-20 хектара ливаде, онда упоређујући добит из пољопривреде од 62.000 динара са покошеним ливадама, добијамо приход по 1 хектару око 3.000 динара. Да ли је ово успех задруге, чиме се она кроз извештај зановиси? Онај који би желео да види каква је приход требао да буде од ових ливада, нека помножи 18 хектара са 1.200 кгг. сева добиће вредност коју је задруга требала да оствари из ове делатности,

равно са одбитком трошкова око кошева, плашења и делибе.

О трговини имало би много штошта да се пише, али обзиром на то да се из те трговине скоро редовно покрива губитак са добитком из пољопривреде, морамо се тиме помирити, али се службеници задруге неће осећати пријатно када добију решења да поврате 20% од примљених плата.

Из извештаја се јасно видело да је благајник направно мањак у благајнику од 380.000 динара, али се из истог не види да управа задруге није знала какво је стање за 4-5 месеци, за које се време, што је најинтересантније, није послало преко банке, већ је благајник вршио исплате из пазара, на недовољен начин.

Због овога, поред благајника који је предао сузу, скупштина је окривила и саму управу. Јер је она била дужна да прати рад својих службеника.

Да би управа задруге до краја избувала свој ауторитет код људи у селу, једном броју чланова управе дозволила је да примају хонораре, против чега су задругари сасвим оправдано негодовали.

Да би се овако стање задруге отклонило, поставила добра управа, а истовремено и добри службеници, Одбор ССРН заједно са другим организацијама, у сарадњи са одбором власти, преузео је обавезу на себе да својим радом доведе стање у ред.

У овом смислу, од овога био је припремљен преглед за избор нове управе, те када се прошло на тачку дневног реда; Избор новог управног и контролног одбора, овај предлог је прочитан скупштини и у исто време зато образложење да је то само предлог одбора ССРН, а такође стављено до знања скупштини да овај предлог може делимично или у потпуности изменити, предлагањем других чланова.

Пошто је предлог био добро проучен и заиста изабрани најбољи људи, скупштина га је прихватила и у потпуности усвојила.

Новоизабрани управни одбор пред собом има велике задатке. Један од првих је да отпочне са изградњом задржног дома, за који су од стране општине у Врби обезбеђена финансијска средства, а од стране задруге добар део грађевинског материјала.

Радосав Тошић

тера човека да се љути. На пример: задружни дом-најлепша зграда у селу, је уређен, читаоница је читаоница само зато што се тако зове, омладина нема свога игралишта иако постоји велики интерес за спортске игре а нарочито за ДТВ „Партизан“; у задружној продавници хигијена слаба, у пекари такође.... Далеко би нас отерало кад бисмо све цитирали.... Ја не верујем да је све црно или бар не мора овако да буде у то сам сигуран.... Међутим, мисао која стално обузима човека о овом селу не да мир. Мора се више мислити о овим стварима. Немогуће је да о њима нико не мисли јер је многим стало, у то сам уверен познајући психу нашег грађанина, као у осталом свуда у нашој земљи, да им село буде лепо и уређено.... Ја верујем да је у Годачици исти случај само неко треба да покрене људе на акцију... Има ли га?... Б. О.

ГОДИШЊА СКУПШТИНА ЗАДРУГАРА У ЦВЕТКАМА

Око две стотине задругара присуствовало је годишњој скупштини на којој је поднет извештај о раду управног и контролног одбора. Присутни су оштро критиковали рад управног одбора који није био задовољавајући. Сами задругари су дали обавезу да дају уделе у висини од хиљаду динара. На скупштини је такође било речи о будућем раду и оријентацији задруге.

Може се очекивати обзиром да су истакнути пропусти у прошлој години да ће будући рад задруге бити бољи. О. Јавић.

ФОТОРЕПОРТЕР ЈЕ ЗАБЕЛЕЖИО...

Југословенско драмско позориште отпутовало је са београдске железничке станице на гостовање у СССР.

На слици: Мира Ступица се поздравља приликом одласка на железничкој станици.

Група лопова у Стублицама ухваћена на делу...

Касно у ноћ 5 маја у Стублицама група лопова је извршила покушај да из крајине шару у селу у крајини неколико јагањаца. Међутим крађа је спречена а учиниоци су ухваћени. Они су имали леп план. После обимне припреме и дискусија лопови су планирали да код Радована Младеновића може да се украде нека овца или јагањци. У кући једног лопова било је све спремно за клање и печење пошто се крађа изврши. Међутим остали су лопови без меса и ухваћени на делу. Ово је омогућено захваљујући си-

новцима Младеновића који су сазнали за овај план и припремили се да изненаде лопове. Овако се то догодило....

Касно у ноћ лопови су пошли на свој „задатак“. Како је кошара удаљена од села око 500 метара, они су се гласно договарали, не слутећи да их чека заседа. У близини кошаре су подељили улоге: један-Срејић Миленко ће ући у кошару и изабрати јагање, други-Јончић Томислав ће пазити да јагањци не утекну и да чува стражу. Кад је „стражар“ Јончић осетио непри-

јатеља покушао је да побегне али му то није успело а Срејић, који је пажљиво бирао јагање ухваћен је у кошари. Ухваћенима је одузето оружје које су имали са собом а њихов друг је остао да чека да се јагањци донесу. Направили су рачун без крчмара....

Ко зна колико пута до сада је страдало прасића и јагањаца од ових лопова. То је тешко констатовати, али је сигурно да им се ускоро ово неће поновити.... На надлежнима је да предузму даље мере.... Милан Брезич, учитељ

ЖИВ КУЛТУРНО ПРОСВЕТНИ РАД

Уназад за неколико дана КУД из села и општина са територије нашег среза су активнија него обично. То нарочито на орштинским смотрима, на којима наступају друштва од којих ће неколико најбољих још у суботу, у сали Народног позоришта, приказати своје успехе. Као и сваке године и ове године смотри су будили велики интерес у свима селима. Међутим, организаторима се ове године може замерити што су са смотрима заоклевали те се ова одржава у Јеку пољских радова што ће сметати масовности. Суштини по квалитету наступа које су имала појединачна друштва на општинским смотрима, може се са сигурношћу тврдити да ће по квалитету ова бити корак напред у Јачању културно просветног живота у срезу и граду.

У Врдилима су наступала друштва из Роћевића, Драччића, Врдила и Конарева. Два позоришна комада су одабрана и са њима ће КУД из Конарева и Врдила наступати на Среској смотри. Они ће приказати „Коштану“ од Б. Станковића и „Воду са планине“ од Р. Плаовића и М. Ђоковића.

У Рибници, на смотри КПД са територије општине Краљево која раде у селима наступили су Рибница, Јарчујак и Грдица. За Среску смотри су се пласирале Рибница са фоклором, групом народних певача, соло певачки оркестар и фрула. Јарчујак са позоришним комадом „Женидба и удадба“ и народним песмама и Грдица са фоклорном секцијом.

У Краљеву се завршава фестивал друштава из града који је по квалитету и масовности надмашио досадашње. На овом фестивалу не знамо шта је успелије. Баш ради тога жири ће има-

ти тежак посао, али и појавом и извођењем је импоновао хор „Абрашевића“ који је својим наступом увеличао почетак ове смотре, на којој наступа неколико гру-

заиста морати да признају да су почев од тамбурашког оркестра КУД „Железничара“ па надаље, сви уложили доста напора да ова смотри успе а њихов труд је награђен.

У суботу почиње Срески фестивал на коме ће наступи они који су приказани квалитетом на општинским смотрима КПД ово и заслужили. Претпоставља се и то са правом, да ће за Срески фестивал бити још веће интересовање. Уосталом, после првих вечери

Мотив из парка код музеја

па чији квалитет заслужује већу пажњу. Кад се по завршетку ове смотре буде давала оцена критичари ће

Градског фестивала, интересовање је почело да расте а на смотрима у општинама број гледалаца је премаши-

ЗАШТО СЕ НЕ ОДРЖАВА ТАКМИЧЕЊЕ КПД У ВИТАНОВЦУ?

Истина, са неубичајеним заоклепањем нам се одржавају сматре КПД у општинама, на којима ће се најбољи квалификовати за учешће на среској смотри. О овим такмичењима се пише и баш ради тога нас у Годачици интересује разлог што се Општинска смотри КПД за Витановац још не одржи. Истина је да су почели пољски радови, али ће на овај начин сав уложени труд бити узалудан. Ми у Годачици смо припремили позоришни комад „Поп Ђира и поп Спира“ и намера је била да се са њим наступи на реонској смотри. Уосталом о так-

мичењу се говорило, омадина се припремала и док други буду наступали на среском фестивалу омладина КУД општине Витановац неоправдано неће имати свога претставника. Чланови Општинског одбора КПД у

Витановцу о овоме треба да размисле јер они би могли смотри да одрже и на тај начин дозволе и омогуће КПД са своје територије да се такмиче са осталима из среза.

Б. Обрадовић

АКТИВНОСТ ОМЛАДИНЕ СРЕДЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНЕ ШКОЛЕ

У просторијама СПШ одржана је врло успела годишња конференција Народ-

не омладине. Поред омладине конференцији су присуствовали и васпитачи.

Ученици СПШ у часовима одмора

ЧУДНО ПИСМО - ЈОШ ЧУДНИЈА СХВАТАЊА...

Прелузеће за производњу и продају грађ. материјала „22 децембар“ из Младеновца има свој погон у Јошаничкој Бањи. Пословођа овог погона је Чоловић Миодраг, иначе врло вредан и активан члан свих масовних организација у селу. Његово залагање може да служи за пример, како на послу за који је изабран, тако и у раду масовних организација. Али, пре неки дан је он добио од свога директара писмо чији један део гласи: „Пријемши о сам да руководиоц погона у Јошаничкој Бањи мало поклања важње и труда погону и да су му пречи послови друштвених организација него послови погона, те мусе налаже да се тих послова Шрдне и да ради у погону и дању и

чоју“.

Мислим да ових неколико речи илустриру ствар директара „Прелузећа“ а оваквим поступцима често пута натерају људе да престану да раде у масовним организацијама, што штети и њима и организацијама, а о Шоме и директор овога прелузећа треба да води рачуна.

И. Ивановић.

СА ОПШТЕЊЕ РЕЗЕРВНИМ ОФИЦИРИМА

У заједници са активним саставом одржете се у петак 25 ов. м. ПРЕДАВАЊЕ за резервне официре у сали дома ЈНА са почетком у 17 часова.

ЛАЖЉИВОСТ КОД ДЕЦЕ

Када смо у васпитној пракси присиљени да поставимо питање зашто деца лажу и како треба искоренити лаж, онда се пре свега морамо обраћати родитељима, односно њиховом васпитном утицају у породици. Зашто је тако, видећемо из следећег излагања.

Борба против лажне сплау у сфери моралног васпитања, и сама лаж као таква против се основном принципу моралног васпитања који захтева склад између мисли и речи.

Међутим морално васпитање врло је сложен процес. Оно обухвата буђење и развијање племенитих емоција, добрих навика, воље и карактера. Не тврдио да и фактори ван породице имају значајног удела у моралном васпитању деце, него желимо да истакнемо да се у породичном васпитању поставља темељ морала.

Породица је најинтимнија људска заједница у којој дете задовољава своје основне нужде, вагоне и интересе и чије задовољење изазива изјелементарнија али зато најдубља осећања која уствари и везују чланове породице кроз цео живот.

Зашто се то узајамно везивање тако снажно одражава у васпитању, биће вам јасније, ако имамо у виду да је предшколски период детета доба најбурнијег и најважнијег развића дечјих психофизиичких свата. Ове се у то време одликују својом непосредношћу, свежином а зато сви утисци из тога доба остављају најдубље трагове. Родитељи треба једном да

Појава лажливости код детета може родитеље забринути из више разлога. Прво, што је узајамно поверење између њих и детета поколебано, а друго, што лажливост увек треба да буде сигнал да иза ње дете сакрива своје неадекватне које, замаскиране лажу, остану за извесно време ван контроле родитеља. Родитељи обично дознају за њих кад је дете у грешкама далеко одмакло или кад је за њихово сузбијање прошло драгоцено време.

Нажалост склони смо да одговорност за појаву лажливости код деце најчешће пребацимо на родитеље. Ево из којих разлога.

У породици где је лаж свакодневна појава, где се чак и међусобни односи између чланова породице заснивају на лажу, не може ни дете бити тога поштеђено. Родитељи често нису свесни ни тога да сами уче дете да лаже. Не можемо рећи да они желе да развију ружан карактер свога детета, већ то раде несвесно и у уверавању да је дете „глупо“. Дете учавља лаж не само код родитеља кад га слажу да ће добити нешто ако буде добро и мирно, него оно учи да се родитељи лажу слажу и у односима с другим члановима породице и ван ње. Обећати деци неки поклон, ако буде добро и вредно, сам по себи је лош педагошки поступак, а постаје још лошији, ако се обећање не испуни.

Признајемо да дете не учи увек лагати директно од родитеља али за појаву лажливости код детета ипак носе родитељи својим

Два пријатеља

пречисте са погрешном претпоставком да је дете у то доба још „глупо“, да ништа не разуму и не види. Против такве претпоставке говорим вам чињеница да дете у предшколском периоду савлада технику говора и да његов активни речник обухвата око две хиљаде речи. Имало ли у виду да је свака реч синоним једног појма, онда имамо тек бледу слику велике залихе знања које дете стиче до поласка у школу. Што су ти појмови непотпуни, можда и погрешни, не умањује значај тога периода, ако знамо да и људи од науке у току целог свога рада непрекидно усавршавају и прецизирају своје појмове.

неприкладним поступцима. То се ставком да је дете у то доба још „глупо“, да ништа не разуму и не види. Против такве претпоставке говорим вам чињеница да дете у предшколском периоду савлада технику говора и да његов активни речник обухвата око две хиљаде речи. Имало ли у виду да је свака реч синоним једног појма, онда имамо тек бледу слику велике залихе знања које дете стиче до поласка у школу. Што су ти појмови непотпуни, можда и погрешни, не умањује значај тога периода, ако знамо да и људи од науке у току целог свога рада непрекидно усавршавају и прецизирају своје појмове.

Исто тако родитељи упућују индиректно дете на лаж и она када на њега стављају захтеве које је оно тешко или никако не може да изврши. На пример, ако му забранимо да се игра са својим другом чије присуство не може избећи из оправданих разлога. Ако је већ тако нешто неопходно, онда се претходно морамо побринути за компензацију. Од деце не можемо тражити претерано одржање, само зато што оно треба проћи своје детињство, већ и зато што је оно у то време још у власти погона, што оно садашњи тренутак највише цепа.

Катница Перувић

„Нови“ људи стари обичаји

Судија за прекршаје НОО у Краљеву казнио је Николића због тога што његов ученик „нема где да иде“, казном са 6.000 динара. Вуксановић Бранка зато што је ученик „случајно навратио“ казном са 4.000 динара и Анђелковић Миодрага зато што му ученик у локалу „чека време за воз“ казном са 7.000 динара.

Итд. Све нам то јасно говори, да су поједине приватне занатлије задржали односе, који су некада владали међу људима, а против којих социјалистичко друштво треба да се бори и да их искорењује.

М. Ч.

МИЛИЈА „ЧКАРТ“

Омален, кривоног, неспретан, увек од нечега уплашен. Једина војничка врлина: послушан, употребљив за коњоводца. Као такав и мобилисан.

Потсмех и ругло чете. Старешине, почев од десетара до командира, једногласно се слагале у мишљењу: шкарт. И понављале му то, у свакој прилици.

У ставу мирно, сличан покислом страшили, Милија се искрено слагало са њима и одговарао:

- Разумем! Ја сам „чкарт“.
- Само си нам терету.
- Разумем! Само сам на терету!
- понављао је Милија.
- Мирш на своје место!
- Разумем! — И после неспретног поздрава и још неспретнијег окрета, Милија би одлазио на своје место, у пољску кухињу код своје маџе, којој се са тридесет метара могла да изброје сва ребра. Погладио би је по врату и полугласно, скоро плачно, проговорио:
- Е моја „Брегалница“, ја и ти смо „чкартови“. Пошли смо у рат, ти с казанима, а ја без пушке, голорук. Ни од псета се не би имао чиме да одбраним.
- Маџа би очешала главу о његов закрпљен, мастан копоран, као да се слаже и потврђује.
- Шести април 1941.
- Пробуђена чета врела као кошница. Сунце се пакосно смејало, кезило изобличено и застрашујуће.
- Јаукнуле сирене, испрекидано, вапијући Забрђујало јутро од крилатих немани... Сручио се на град смртоносни товар, добрим делом закачивши логор. Заљуљала се земља из темеља, искидала тела многих војника и грла. Језиви јаук запарао цео логор.
- Милија није ни оком трепнуо, а „Брегалница“ мирно и равнодушно грицкала буђаво сено, глува за све што се дешава.
- А кад је после одлетања сурових оруштина наступио глуми, самртнички мир, Милија се замислио — замислио дубље него икада дотле и рекао:
- Е „Брегалнице“, видиш ли? Нећу гром у коприве! Изгибе толики свет, расуше се црва толиких коња, а на мене и тебе ни зрнце прашине не паде. Чкартови смо ми.
- Увече истога дана, кренуо пук.
- Милијина чета маршовала на зачелу батаљона, а Милија са својом „Брегалницом“, натовареном казанима, из зачелу чете. Маршовао тихо и равнодушно, аутоматски, као везани за оне напред. Пожурни чета, пожуре и њих двоје, улагани — улагане и они.
- А пук језивим, притајеним шумом мили кроз побуњена хрватска села. Иза сваког жбуна, из неверне ноћи и још невернијег неба, вреба и прети смрт. Сви страхују, сви презају од сваког јачег шушња, а Милија и „Брегалница“ — не... они су чкартови.
- Ноћу маршовање, дању биваци у мочварним Славонским шумама.
- Киша и снег... магла.
- Коњи падају, војници беже.
- Милија и „Брегалница“ полако, али сигурно и упорно маршују. Врше дужност. На биваку Милија стовари казане, истрља мокру „Брегалницу“, покрије је ћебетом, а онда заложу ватру и пристаје казане. За маџу се увек нађе нешто за грицкање.
- И тако данима. Најпре: пут на положај, а затим — отступање. Ноћу пуш-

ке из побуњених села, дању „Штуке“... кссе.

По преласку Саве, пук поседе положај и штити отступање дивизије. Заповест: „До последњег човека“.

Милијина чета растурена по читавом батаљону. Два митраљеза под командом командира, код чете на левом крилу, изложене бочној ватри. Положај на гелу коси у плитко уколаним рововима. Товарна грла и пољска кухиња у једном потоку иза косе, добро сакривени.

Милија послује око казана, маџа грицка. Кад се спусти први сумрак, Милија односи пуне мањерке у ровове, раздели војницима редак пасуљ, и успрзно и равнодушно се враћа натраг, сигуран да „неће гром у коприве“.

А чета се разређује... копни. Највише јада задаје јој митраљез с левог бока, добро сакривен иза једног каменитог хуника. Све су чинили да му дохакају — све је било узалуд. Испред хуника го, брисан простор, да му се ни мрав није могао неопажен привући. Тражили су помоћ артилерије, али нису добили ни одговора.

Од целе чете, једва да је остао добар вод. Послужиоци код митраљеза сведени на трећину.

Те вечери од четири мањерке, Милија је вратио две пуне. При поласку лепо је чуо командира: „Ако и сутра останемо овде, неће бити потребно доносити јело“.

Свануло. Кроз сиве облаке болеснички се цедила зора.

Чекало се. Дрхтао је сваки рибић покислих и прозоблих тела. Чекало се, јер је обично у то време онај митраљез на левом крилу започињао своју самртну песму и сејао пустош по рову... Чекало се и стрепило... Али јутро освајало, а све било мирно.

Освајао дан. Расцепели облаци и априлско сунце, пуним сјајем, сјурило се на положај... топло.

Ни шума ни јава. И ђурликање птица било као притајени шапат.

Чудно се командир, чудили водници, чудили и војници, ненавикнути на овај чудан дневни мир.

И наједанпут!!! Отуда из потока појавио се Милија с пушком на готово. Поред њега један војник водио „Брегалницу“ натоварену митраљезом, а поред ње, постројени тачно по егзецирном правилу, оштрим кораком ишли четири војника у зеленим униформама. Ишли послушно.

Занемела цела чета.

Једва се некако прибрао командир, устао из заклона и крочио неколико корака према чудној поворци.

— Милија?! — једва издушио... — Милија, шта је то?

— Одељење стој! — грмнуо Милија и команду допунио дизањем леве руке да би га боље разумели. — Поздрав на десно! — У ходу је узео пушку о десно раме и зауставио се на корак испред командира. Поздравио оштро, капларски.

— Госин поручник, ево довео сам оно псето, што ми толике људе поједе... — Милија, ти?... — Молим ве, да ми опростите што сам учинио без наређења. Ко велим, што да цабе гину толики људи, борци? А ја, иако погинем — никаква штета. Украдем од ових нешака три бомбе, па узашем „Брегалницу“ и заобиђем далеко. Њу оставим у једном поточићу, а ја се пришуљам на пет шест метара и звизнем све три бомбе, једну за другом. Они јакунуше а ја се раздерем: „Предајте се“ и они, што осталоше живи, дигосе руке. Зграбим прво једну пушку и наредим, онако рукама, да понесу митраљез и кутије. У потоку натоваримо митраљез на „Брегалницу“ и... ете мало разлабавио став, као да се стижди.

— Јуначе мој — кликнуо командир и полетео да га загрли.

Ослободили се и војници и изашли из рова. Опколили Милију, тапшала га по рамену, нудили дуваном.

— Бре Милија, славу ти твоју — рекао каплар — ко би рек'о, да си таки јунак.

Завијајући крижавац у парче новине, Милија скромно и стилљиво рекао: — Море, каки јунак!? Чкарт сам ја. Само су ови већи чкартови од мене. Ето, у томе ти је цела ствар.

Зарљаво Лукић

ЧУДНИ СМО МИ ЉУДИ...

Чудни смо ми људи. Често се догоди да се за своје поступке кајемо али је онда обичај кљасно. Гледам код судије за прекршаје, Спасојевића, уписник и видим да је само у овом делу 1936 године поднето 457 пријава. Око 300 предмета је дошло од општинских судија за прекршаје о којима се овде одлучује у другом степену. И свака хрпа недантно својена, већини табак хартије чине предмет. А предмет је прекршај... Има их разних... коцка, туча, пијанство, пера, избегавање социјалног осигурања, коришћење шегрта за рад после прописаног времена, слање воле у млеко, нестаче ваге, бесправно точење пића, пијанство шофера, држање коза, задржавање деце од олакшања у школу и низ других прекршаја крију се у тој хрпи од хартије у столу судије за прекршаје. И у сваком од тих предмета је човек, један или два, са својим манама. Знам да се човеку увек годи кад учини нешто до свега овога, али скоро по праву-тек по савршеном чини... На пример: после пијанства, кошке, некултурног понашања па чак и после сваког дела за кога не мора да зна судија за прекршаје и за које вије предвиђена казна.

Сигуран сам да се двојици босаваца и њиховом другу из Пачева, које је судија за прекршаје у Врњачкој Бањи казнио са 25 дана затвора, згадила коцка... Сигуран сам да се пијанцу који је попио своју плату и оставио децу без средстава за живот, згадио тај поступак и да је после њега ако има савести, био љут на самог себе.

Можда су и Чеперковић, Равковић и другарица Пешић из Новог Села, зажалили што су снајали воду у млеко а можда и нису. Можда им је било свеједно што деца Врњачке Бање пију воду а њихови родитељи је плаћају као млеко... Можда...

Јесте то може да буде а и не мора... Ту може да помогне и казна и савест... Али има и других. Ашим Максут, вије пријавио радника и кажњен је 13.000 динара; Јеленковић Момчило је крмно пиће у своје стани и окупља људе, кажњен са 30.000 динара; шофер Смиљанић је пијан возио кола и довео у опасност животе грађана; поп из Врбе водио литију тамо где јој вије место и кажњен је са 6.000 динара; неки вису слади децу у школу па су кажњени... Овде

зна поп у Врби где је место за вршење службе, зна се да деца морају у школу... И мислио сам да је судија био благ...

Али, шта да човек каже за оне који држе раднике а не пријављују их. Казне новчане су мале за ово. А они који заборављају да у социјалистичкој земљи не могу да експлоатишу?... Њих треба још јаче.

И на крају знајем да је неколико предузећа употребљавало неисправне ваге и теगे. Уставри употребљавали су лакше теगे од прописаних. Судија их је казнио новчано и те казне нису мале... Међутим, оне изуструју нечовечан однос према њима који се поуздамо у тачност мера у нашим предузећима... Зар ово не личи на оне који снајалу воду у млеко? Сме ли се то? Опет сам зажалио што казне нису веће и непосредније...

Судија за прекршаје Спасојевић је остао са својим предметима, којима он штити заједницу и мир грађана а једновремено исправља оне који греше, а ја сам се уљалио са жељом да опет дођем и завичим у његов дисавик, надајући се да ће издућег пута бити мање оваквих прекршаја... Јер прекршаје чине некултурни, невапитани и несоцијалистички грађани или неморални, а таквих је све мање...

савест мање може да помогне а казна би требала да има више дејства... Јер, зна Максут да је прекршио закон, јер-зна Момчило да је крчмљење пића прекршај,

Ваздухоловне Занимљивости

Амерички пилот Џон Лиман искочио је помоћу седишта за аутоматско изацавање из авиона „СЕЈБР“ Ф-86 са висине 12.200 метара, само неколико секунди пре но што је његов авион, наоружан ракетама, експлодирао.

Ваздухоловни експерт Источне Немачке — Тејлер изјавио је да ће Немачка, после СССР-а, бити прва земља на свету која ће у свој редовни пушнички саобраћај увести четворомоторне млазачне авионе. Авиони ће бити модификација руске верзије „ЦАГИ-МОЛОТ“ а растојање Москва—Берлин прелазитиће за два часа.

Крајем прошлог месеца пуштен је у море највећи носач авиона на свету „САРАТОГА“. Мотори који покрећу овај цинковски брод развијају 250.000 КС. Са „САРАТОГА“ може да оперише око 1000 авиона, док у састав флоте улази пет хиљада официра, подофицира и морнара. Изградња овог „дловећег аеродрома“ коштала је Америку 63 милијарде динара.

Чувени руски ловац на дивље звери Сергеј Корбунов специјалиста је за лов на вукове из ваздуха. Он је за последњих неколико година поубијао из авиона „ЛО 2“ преко хиљаду ових опасних ишћештина.

В и М

Облачно са сунцем

Неспоразум

— Одакле идеш?
— Из биоскопа.
— Шта се даје?
— Пет банке...

У трговини

— Послао ме тата да ми дате једну белу крагњу.
— Је ли овакву?
— Не, чистију.

Узгред забележено

— Одакле си ти друже? — пита друга који крај мене седи у месарници лајевачке задруге и једе невапчиће.

Из Крушевца, вели он између залагаја.

Откуда овде?

Ту сам већ три дана. Трља ми стомак једна баба... Већ ми је боље.

Па плаћаш ли то?

Плаћам. 120 динара за једно трљање и 50 динара за преноћиште.

Има ли вас доста? питам опет ја знатижељно.

Има. Данас нас је било тридесетак.....

И сви плаћају?... Сви. Него?...

А у селу Лајевцима има и Општински одбор и Народна милиција и друге организације. Још су скоро добили и лекара... Међутим нико ни бригеша. Можда и

њима ова иста баба трља стомаке?...

На железничкој станици у Адранима, даље од места где се стовара угља, крај индустриског колосека, стоје још од прошле јесени два вагона вештачког ђубрива. Неко је вештачко ђубриво ту истоварио и вероватно „заборавио“ или му није стало до њега. Оно све више пропада и нико из Земљ. задруге у Мрсаћу, која је поручиоц и за ово платила, не хаје за њега.

Заиста брука за чланове Земљ. задруге и за Мрсаћане, који у овој ситуацији, кад у сваком селу расте количина употребљеног вештачког ђубрива, овако поступку ни бригеша. Можда и

За похвалу

Болест ме је нахерала да сам морао стајати у болницу. Примили су ме у заразно одељење код доктора Сретеновића. У болници се насам дуго задржао. Но и ако сам био у болници свега четири дана видео сам да на одељењу влада савршени ред и чистоћа као и да је услуга за пример. Болничари се шакмиче ко ће да буде услужнији. Нарочито се међу њима истиче другарица Славица Јурчић.

Доктор Сретеновић својим љубавима према болесницима може да служи као узор а верује да њему бригада велика део заслуге што је на овом одељењу добро и што људи који брже домоћ могу да се повоздују у Правилно лечење.

Момир Радонић из Жиге.

Скупштина пчелара

Пчеларско друштво „Тита Кузмановић“ из Краљева одржаће своју редовну годишњу скупштину на дан 1 јуна 1956 године у просторијама Среског савеза земљорадничких задруга у Краљеву, са почетком у 9 часова при подне.

Обзиром да ће се на истој дискутовати, као и доноси ти одлуке о утрошку средстава са којима располаже ово друштво, ради унапређења пчеларства у овоме срезу, скреће се пажња свима пчеларима да на истој присуствују.

Управни одбор
Пчеларског друштва

ОБАВЕШТЕЊЕ

На дан 22-V-1956 године у просторији Ловачког удружења у Краљеву одржаће се умена јавна лицитација за издавање под закуп за 1956 годину једне ливаде у површини од 2 ха на месту зв. „Централа“ у Рибници. Почетна цена 30.000 динара. Интересенти су дужни да на дан лицитације пре почетка положе суму од 3.000 динара. Закупац ће излицитирати износ уплатити у року од 10 дана. За сва обавештења обратити се у канцеларију Ловачког удружења — саужбенику.

Управа удружења
спортских риболоваца.

ИНДУСТРИСКА ШКОЛА У КРАЉЕВУ

РАСПИСУЈЕ
КОНКУРС

за пријем ученика у школској 1955/56 год.

- Кандидати се пријмају са завршеном осмогодишњом школом. Школа траје 3 године и узучавају се следећи знаци:

 1. Браварски
 2. Машин-браварски
 3. Алатничарски
 4. Металостругарски
 5. Електроварнички
 6. Аутогеноварнички
 7. Ковачки

Кандидати морају бити телесно и душевно здрави без физичких недостатака и да нису млађи од 14, нити старији од 17 година.

- Кандидат школи мора поднети следећи документ:

 1. Пријаву са молбом таксираном по закону о таксима
 2. Сведочанство о завршеном осмогодишњем школовању
 3. Извод из књиге рођака
 4. Лекарско уверење
 5. Кратко својерично изјављивање аутобиографију у којој у кратко извети податке о породичним приликама, о току и условима школовања и о разлозима због којих се опредељује за упис у ову школу.

Школа располаже са интернатом за смештај ученика. Пријем молба са документима вршиће се у секретаријату Индустриске школе од 15 јуна 1956 године.

Управа школе

ПЕТ ФИНАЛИСТА Б. К. ИБАР

о Ђуђић победио Брклјачу класичним нокаутом о финале у Крушевцу

У суботу и недељу оржано је полуфинално боксерско појединачно првенство Прве групе Нишког боксерског потсавеза. На првенству су учествовали боксери Приштине, Крушевца и Краљева. Првог дана такмичење је одржано у сали Железничког дома а другог дана на стадиону кошарке. Велики број гледалаца, нарочито другог дана, показује да је за мечеве овог такмичења владало велико интересовање.

После дводневних борби прваци у овој групи који су стекли право наступа на финалном такмичењу у Крушевцу постали су: Мува категорија: Ашимовић (Приштина), Бантам: Ристић (Крушевац), перолака: Сретовић

(Краљево), лака: Стојановић (Крушевац), полувелтер: Милошевић (Крушевац), велтер: Дробњаковић (Краљево), полусредња: Ђуђић (Крушевац), средња: Илић (Краљево), полутешка: Димитријевић (Краљево) и тешка: Ђуђић (Краљево).

Судије су били: Васил, Ђоковић, Драштин и Благојевић, који су на задовољство боксера и публике обавили свој задатак.

Постигнутим резултатима можемо бити задовољни и поред тога што квалитет бокса наших претставника није задовољавајући. У осталом највише се осетио недостатак кондиције па су губили и мечеве које су могли да добију. Публика је најбурније поздравила побе-

ду Ђуђића у тешкој категорији над реномираним Брклјачом. Ударац кога је Ђуђић пласирао је био врло

јак и губитачан, тако да се Брклјача дуго после завршеног меча није могао опоравити.

У част рођендана друга Тита
ВЕЛИКИ СЛЕТ
ДТВ ПАРТИЗАН

Као припрема републичком слету који се одржава јуна месеца у Крагујевцу одржаће се на дан 27 маја Срески слет у Краљеву, који је посвећен свечаностима у част рођендана друга Тита. Припадници ДТВ Партизан већ дуже времена се припремају у свима друштвима у срезу врше се убрзане припреме. Колико су припреме озбиљно изведене говори и скорашњи наступ Партизана из Врбе чији су пионери извели слетску вежбу на такмичењу 13 маја за опену 10. Такође и велики број такмичара из Врњачке Бање, око 70, говори да ће и масовно слет бити успео.

На среском слету Партизана у недељу 27 маја наступиће: Краљево, I и II, Врњачка Бања, Врба, Врњци, Јошаничка Бања, Рошевићи, Баљевац, Рашка, Ново Село, Вранеша, Ушће, Лађевици и Богutowaц са око 2000 вежбача свих категорија. На слету ће бити приказане ве-

жбе предвиђене за републички слет у Крагујевцу, вежбе на справама, атлетика, спортске игре итд.

У суботу увече кроз Краљево ће се одржати свечани дефиле а у 20 часова увече на Кошаркашком стадиону ће се одржати академија са

програмом када ће бити и подељене награде најбољим друштвима и радницима у ДТВ Партизан.

Нема сумње да ће овај слет бити добра пропаганда за што веће учешће омладине у раду ДТВ Партизан Н. Животић

КОРАК НАПРЕД

ЛОКОМОТИВА — СЛОБОДА 2:0

И поред тога што су опет наопако саставили тим, успешно су освојили два драгоцен бода од једног друштва који ће се идуће године сигурно такмичити у нижем разреду. Истину за вољу, гости су били озбиљан противник и по игри у пољу заслужили бољи резултат а и да су победили не би било незаслужено. Међутим, у футбалу је срећа довољна да се реши утакмица. Иако

је тим Локомотиве деловао конфузно он је успео да постигне два гола и да у свом билансу забележи још два бода који му омогућују да остане у потсавезу под условом да из преосталих три утакмице које игра на страни донесе макар један бод. То је могуће и лако изводљиво само треба обратити пажњу на редован тренинг јер, играчима Локомотиве заиста може да се

Према извештајима које смо читали у спортским листовима, да се закључити да тим Слоге није играо слабо у Зајечару. Међутим домаћи су освојили ова два драгоцен бода чији ће недостатак Слогу омести да заузме место које јој по квалитету

играча припада у зони. Пораз од 2:1 није велики и кад се зна колико је терен у Зајечару „врх“ онда не треба очајавати. У толико пре што и даље држимо четврто место.

У тиму Слоге су се истакли поред Вучићевића Вулетић, Миздраковић и Лукић. Иначе у првом делу игре скоро читав тим је играо добро.

Идуће недеље гледаћемо у Краљеву тим Работника из Битоља који је у овом делу првенства показао врло солидну форму. Они су на путу да се извуку из опасне зоне и да да стекну право да и догодине играју у срамно друштву. Да ли ће борбени Битољци у овоме успети у многоме зависи од утакмице у Краљеву. Надамо се да ћемо присуствовати у недељу овој лепој утакмици не сумњајући да наш претставник има озбиљног противника у тиму гостију из Битоља.

Судија Каралић је обавио свој задатак добро.

СЛОГА ИЗГУБИЛА ДВА БОДА

Слога-Тимок 1:2

замери што немају кондиције. Ово баш ради тога што у потсавезу може да рачуна на успех сваки ко је кондиционо спреман да се бори. У тиму Локомотиве је неправилно истицати било кога а код гостију је импонувао леви халф који је са десним крилом био најбољи играч гостију.

КРОЗ ТРАЈ

Високоп „Сутјеска“ у 17 и 20 ч.
25—27 „Динси“ (амерички)
29—31 „Осветници“ (амерички)
Клуб Ваздухопловства у 20 ч.
25—27 „Љубав са странцем“ (ам.)
Високоп Рибница у 17 час.
26—27 „Лепотица од милоног долара“ (амерички)

Народно позориште
Срески фестивал
26-V КПД Врба „Лекција“
27-V КПД Конарео „Коштана“
28-V КПД Врдила „Вода са планине“
29-V КПД Јарчујак „Жениба-уваба“
30-V КПД Баљевац „Избирачница“

Мали огласи

СТАН у Крушевцу мењам за стан у Краљеву.
Уплатити у ул. Хероја Маричића бр. 17 — Пешаћ —

КУЋА на продају. Упитати Милојевић Ратка ул. 16 Октобар 28

ПРОДАЈЕМ пет хектара земље у једном комплексу са кућом омак усевљом у Витковцу (трећа станица од Краљева).
Милутин Јелчић
Упитати адвоката Момчила Станојевића. — Краљево

Саопштење

среског савеза спортова

Закључана СКУПШТИНА Среског савеза спортова одржаће се на дан 3 јуна 1956 године! Позивају се делегати и заинтересовани да обавезно присуствују овој скупштини која ће се одржати у сали Народног одбора Градске општине.

Комисија за изборе и именовања Народног одбора општине Краљево у Краљеву,
расписује
КОНКУРС

За попуњавање упражњених службеничких места, и то:
1) Начелника одељења за привреду НОО.
Услови: кандидати за ово радно место морају имати завршену Економски или Правни факултет и три године праксе у струци;
2) Војног референта НОО.
Услови: кандидати за ово радно место морају имати потпуно средњу школу или средњу стручну спрему.
3) Једног пореског вљажовоћу у управи прихода НОО.
Услови: кандидати за ово радно место морају имати потпуно средњу школу или средњу стручну спрему.
4) Једног канцеларског службеника у месној канцеларији у Рибници.
Услови: кандидати за ово радно место морају имати најмање једну теоријску испит, односно завршену осмогодишњу школу.
Поред овога сви кандидати морају испуњавати услове који се траже чланом 22 Закона о државним службеницима НРС.
Кандидати који рефлектирају на једно од напред наведених радних места треба да поднесу писмене молбе са 30 дана државне и 20 дана општинске таксе. Комисија за изборе и именовања овог одбора најдаље до 31 маја 1956 год. Уз молбу обавезно приложити доказе о школским и стручним квалификацијама радном стажу и биографију.
Кандидати који живе ван места Краљева треба да приложе и поштанску марку од 15 динара за одговор.